

عنوان مقاله:

چگونگی اثربخشی بر اخلاق و رفتار و یادگیری دانش آموزان از طریق داستان گویی

محل انتشار:

بیستمین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در علوم و فناوری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

زهرا کریمی - دانش آموخته کارشناسی علوم اقتصاد، آموزگار آموزش و پرورش ناحیه یک اراک، اراک، ایران.

حسین عیسی آبادی - دانش آموخته کارشناسی ارشد ریاضیات، دبیر آموزش و پرورش ناحیه یک اراک، اراک، ایران

امیر بیات - دانشجو معلم رشته آموزش ابتدایی، آموزگار آموزش و پرورش ناحیه یک اراک، اراک، ایران.

خلاصه مقاله:

در همه قرون گذشته، داستان وسیله ای برای رفع نیازهای روانی دانش آموزان و نوجوانان و حتی بزرگسالان بوده است. سوالی که در روزگار ما مطرح میشود این است که امروز چه ابزاری بیش از سایر وسایل تربیتی در رفتار فرزندان ما موثر است؟ آنچه در میابیم این است که با وجود گذر زمان داستان و داستان گویی همچنان میتواند فرزندانمان را در همه جوانب زندگی راهنمایی کند و با گسترش ذهن و تخیل آنان، تجربه های بسیاری را برایشان فراهم آورد. داستان ها می تواند از نظر تربیت اجتماعی، عاطفی و اخلاقی در کودک نیز موثر واقع شوند، و بسیاری از مقررات، هنجارهای اجتماعی و دستورالعمل های زندگی را منتقل کنند. چگونگی روبرو شدن با مشکل ها، حل آنها و بسیاری از الگوهای رفتاری در گروه ها یا طبقه های اجتماعی و سنی در داستان ها بیان می شود. اینجانب زهرا کریمی، معلم کلاس ششم، سال تحصیلی ۱۳۹۹-۱۴۰۰ را به صورت غیر حضوری در فضای مجازی و در شبکه شاد آموزش را شروع نمودم. بعد از اولین ارزشیابی تشخیصی و تصحیح توسط خود دانش آموزان متوجه شدم که صداقت و راستگویی دانش آموزان نسبت به ارزشیابی خودشان واقعی نیست. داستان (محمد جعفر خیاطی، یکی از عجیب ترین معلمان دنیا بود و امتحاناتش عجیب تر!) را برای کلاس ارسال نمودم از دانش آموزان خواستم نظرات و نتیجه داستان را در پی وی ارسال نمایند. بعد از خواندن نظرات، داستان در ذهن و رفتار دانش آموزان تحت تاثیر واقع شده بود. روش تحقیق این مقاله توصیفی تحلیلی می باشد.

کلمات کلیدی:

داستان گویی، قصه گویی، دانش آموزان، معلم، آموزش در فضای مجازی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1650627>

